

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.** so sídlom v B. IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F. so sídlom v B., IČO: X., proti povinnej **L.**, bývajúcej v M., **o vymoženie 424,19 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 12 Er 1156/2009, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. marca 2013 sp. zn. 14 CoE 79/2012, 14 CoE 80/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné uznesením z 18. januára 2012 č. k. 12 Er 1156/2009-21 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil[(§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)], ktorá bola vedená na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 21. augusta 2009 sp. zn. SR 13688/09 (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“). V odôvodnení konštatoval, že účastníci uzavreli zmluvu o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Dojednali tiež rozhodcovskú doložku, na základe ktorej vo veci konal rozhodcovský súd. V rozhodcovskom rozsudku zaviazal oprávnenú na plnenie podľa zmluvy, kde nebolo možné posúdiť čo tvorí samotnú istinu, poplatky a sankcie za nesplnenie povinnosti. Takéto plnenie je právom nedovolené, odporujúce dobrým mravom. Predmetná rozhodcovská zmluva je neprijateľná a v dôsledku toho neplatná (§ 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy).

Preto výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom, nakoľko ňou bola spotrebiteľovi odopretá ochrana práv, ktoré mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a smernice Rady č. 93/13/EHS. Označený rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul je nie je vykonateľný a súd exekúciu zastavil.

Okresný súd Humenné uznesením z 2. apríla 2012 č. k. 12 Er 1156/2009-53 súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov konania, oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia advokátovi vedľajšieho účastníka v sume 27,08 €.

Uvedené uznesenia napadla odvolaním oprávnená; navrhla tiež prerušiť konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Krajský súd v Prešove uznesením z 21. marca 2013 sp. zn. 14 CoE 79/2012, 14 CoE 80/2012 uznesenie súdu prvého stupňa z 18. januára 2012 č. k. 12 Er 1156/2009-21 ako vecne správne potvrdil, nevyhovelo žiadosti oprávnenej na podanie návrhu Súdnemu dvoru ES na rozhodnutie o prejudiciálnej otázke a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol; uznesenie súdu prvého stupňa z 2. apríla 2012 č. k. 12 Er 1156/2009-53 ako vecne správne potvrdil vo výroku o nepriznaní náhrady trov exekúcie súdnemu exekútorovi, vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi uznesenie zmenil tak, že túto náhradu nepriznal, účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že v danom prípade nie sú dôvody na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.), súd prvého stupňa, ktorý bol v danom prípade povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a svoje zistenia správne právne posúdil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať spor účastníkov konania, preto označený rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul a súd správne exekúciu zastavil. Pokiaľ ide o odvolanie proti uzneseniu, ktorým súd rozhodol o trovách exekútora, deklaruje sa v ňom, že uznesenie oprávnená napáda v celom rozsahu, pričom v ňom neuvádza žiadne dôvody, aby súd bližšie tento výrok preskúmal a z tohto dôvodu ho aj potvrdil. V ďalšom výroku, ktorým súd prvého stupňa uložil oprávnenej povinnosť nahradiť trovy vedľajšiemu účastníkovi tento zmenil tak, že túto náhradu vedľajšiemu účastníkovi nepriznal z dôvodu, že

ustanovenie § 93 O.s.p. o vedľajšom účastníctve nie je na exekučné konanie aplikovateľné (§ 251 ods. 4 O.s.p.).

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu v jeho zamietajúcej časti napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie v jeho potvrdzujúcej časti (podľa obsahu dovolania týkajúcej sa výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie) napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležite dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 7/2013, 3 Cdo 24/2013, 3 Cdo 28/2013, 3 Cdo 34/2013, 3 Cdo 58/2013, 3 ECdo 26/2013, 3 ECdo 46/2013, 3 ECdo 56/2014, 3 ECdo 76/2013, 3 ECdo 104/2013, 3 ECdo 156/2013, 3 CoE 28/2013, 3 ECdo 207/2013, 3 Co 32/2013, 3 Co 44/2013, 3 CoE 30/2014, 3 CoE 24/2013, 3 ECdo 95/2014, 3 ECdo 235/2014, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak

vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2015

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková